

ikke lade Forholdstallet staae fast i en Række af Aar, hvori Embedsgagen ogsaa efter al Sandsynlighed vil staae saa godt som ganske stille for Storskedelen af Embedsmændene. Imod de her omtalte Embedsmænd troer jeg altsaa man begaaer Uret, naar man ved Pensionssystemet fortrinsviis tager Hensyn til den mindre Deel af Embedsstanden, og den mere heldigt stillede Deel af Embedsstanden, nemlig den, som i kort Tid avancerer op til de vigtigste Embeder og til en dermed følgende høiere Embedsindtægt, ligesom man gjør Uret mod de ældre Embedsmænd, naar man paa deres Befordring vil hjælpe paa de Uheld, der kunne ramme enkelte af de yngre.

Et andet Hensyn, som den ærede Ordfører gjorde gjældende, og dette vistnok med Rette, det var, at en heel Deel Embedsmænd, som først i en senere Alder træde ind i Embedsstillinger, kunne komme til at lide haardt under et Pensionssystem, som i de første Aar kun tillagde dem, naar de gik af, en meget ringe Pension. Ved at overveje, hvorledes denne Mangel kunde afhjælpes, uden at Pensioneringen dog i det Hele blev alt for bebyrdende for Statskassen, saa har jeg ret følt det Banfælige i at kunne optage alle de særegne Hensyn, der bør gjøres sig gjældende eller bør have Indflydelse paa et Pensionssystem i en almindelig Regel. Men for at bøde paa den her nævnte Mangel, saa er jo Regjeringen dog stedse beføiet til at søge de mødende Ulemper afhjulpede ved specielle Pensionforslag, hvilket i Reglen kan gjøres i den Deel af Tjenestetiden, hvor saadanne Tilfælde maa antages at høre til Undtagelserne, nemlig i de første 10 til 15 Aar; men for den Tid, som følger senere, altsaa efter 15 Aar, saa har jeg troet, at der kunde bødes derpaa ved det Forslag, jeg har gjort under Punkt d, hvor nemlig Regjeringen selv faaer et Middele i Hænde, der kan tjene som en Regulator for saadanne mødende Tilfælde, idet der derved tilstaaes den at kunne tillægge i Embedspension fra 1 til 10 pCt., saafremt Embedsmanden har tjent troe i en Tid af 15 Aar idetmindste. En saadan Frihed troer jeg i ethvert Tilfælde maa være gavnlig at give Regjeringen, for dermed at bøde paa den Uret, som man virkelig ikke ved noget Pensioneringssystem kan

undgaae at udøve mod Enkelte under særegne Omstændigheder, fordi man skal indbefatte temmelig forskelligartede Tilfælde under een almindelig Regel, og jeg troer ikke, at man kommer til at risikere, at Regjeringens Brug af en saadan Frihed skal gaae over til Misbrug, da jo nemlig de bestemte Pensioner for hvert Aar kunne kontrolleres af Rigsdagen, idet Finantsloven bliver fremlagt for den. Disse Bemærkninger gjælde altsaa nærmest den gjorte Indvending imod Systemet, med Hensyn til at Pensionforholdstallene stadigt og jævnt stige med Tjenestearenes Antal indtil det 50de Aar. Jeg gaaer nu over til en Indvending, der er gjort af en anden æret Rigsdagsmand, en Indvending, som gjælder den Særegenhed ved Systemet, at mindre Gager skulde have et forholdsviis høiere Procenttal, end de større. Den ærede Rigsdagsmand anførte nemlig, at man ikke af Humanitetshensyn maatte lade sig forlede til en Tilfødsættelse af Hensyn til Statens Interesse, der let kunde berøres, naar Vilkaarene for de vigtigste Embeder forringedes; jeg vil nu mindre kalde det Humanitetshensyn, end jeg vil kalde det Retfærdigheds og Billighedshensyn, der ved de tagne Bestemmelser i det foreliggende System ere tagttagne. Meningen med dette System er jo nemlig den, at en Embedsmand, der hurtigt er kommen paa en høj Gage, han skal noget senere kunne opnaae en vis bestemt Brøt af denne høie Gage, f. Ex. $\frac{2}{3}$, i Pension, end den Embedsmand, der kun langsomt er stegen i Gage, eller som slet ikke kan vente at komme paa nogen høj Gage. For at nævne et bestemt Exempel, en Embedsmand, som har opnaaet 2600 Rbd. i Gage, han faaer ifølge dette Forslag efter 40 Aars Tjenestetid 66 pCt. af Gagen i Pension eller omtrent $\frac{2}{3}$, imedens derimod en Embedsmand med 1600 Rbd. i Gage faaer omtrent $\frac{2}{3}$ i Pension efter 35 Aars Forløb, og derimod en Embedsmand med 1000 Rbd. i Gage, han faaer omtrent $\frac{2}{3}$ i Pension efter 30 Aars Forløb. Det bliver naturligviis ikke Resultatet nogetsteds, at den høiere gagerede Embedsmand i Virkeligheden fik en mindre Pensionssum end den lavere gagerede med lige lang Tjenestetid; sjøndt man